

saa tydeligt, at det ikke i nogen Maade generer Fiskerne, idet de med Lethed kunne kende, hvad der er den saakaldte Nedfaldslaks, og hvad der er den sølvblanke, fede og gode Laks.

Med disse Bemærkninger antager jeg at kunne slutte min Omtale af Lovens første Afsnit, indeholdende de almindelige Bestemmelser. Jeg har endnu tilbage at fremsætte nogle Bemærkninger angaaende Limfjordsfiskeriet og de andre Kapitler, som jo dog ikke tilnærmelsesvis have den Betydning for Loven i det hele, som Bestemmelserne i det almindelige Kapitel. Om Fiskeriet i Limfjorden maa jeg maa- ske bemærke, at der er fremsat mange Klager over den nuværende Maalemetode. Gaar man strengt frem efter Loven, vil det have til Følge, at saa at sige alle Garn i Limfjorden ere ulovlige. Skulde de være efter Loven, vilde Maskerne blive for store og lade mange Fisk slippe igennem, og Loven følges heller ikke strengt i Limfjorden. Kontrollen ser ogsaa nok adskilligt gennem Fingre med de Redskaber, der benyttes, og Fiskerne vide, at det tages ikke saa strengt. Det er jo imidlertid en Ting, at man har en saadan Billighedslov, den kan gøre sin Gavn og være udmærket, saa længe man har en Kontrol, der staar i det bedste Forhold til sine Fiskere; men tænker man sig det ophørt, og man fik en Kontrolør, der holdt sig strengt til Loven, tror jeg, det var et tvivlsomt Gode at have en Lovbestemmelse af denne Art; der vilde kunde lægges Fiskerne meget store Hindringer i Vejen i Udførelsen af deres Erhverv. Med andre Ord, saaledes som Forholdene nu ere, beror det meget paa vedkommende Maalemyndigheds Forgodtbe- findende, om et Garn er lovligt eller ej. Maalemetoden giver Rum for megen Vilkaarlighed. Man foreslaar derfor, at Garnene skulle bindes om de gamle Skælde, der afgive et passende Maal for Garnets Vidde i upræpareret Tilstand. Det er imidlertid nødvendigt at præparere dem, for at de kunne holde sig, de skulle barks, derved krymper Maskerne ind, man skal derfor maale det i fiskefærdig Tilstand med et særligt Maaleapparat, som væsentlig udelukker al Vilkaarlighed. Apparatet er konstrueret saaledes, at det passer til de i Limfjorden benyttede Masketvidder, det vil altsaa ikke være nogen Chikane over for Fiskerne men kun bevirke, at de komme til at staa paa Lovens Grund, hvad de nu ikke gøre. Som det vil ses af Lovforslagets Betænkning, foretog Kommissionen en Undersøgelsesrejse

paa Limfjorden og indhøstede derved en Del Erfaring, som har givet sig Udslag i adskillige Regler, der alle ere overensstemmende med Fiskernes derom udtalte Ønsker. Jeg nævner, at Patentbundgarn er blevet tilladt, at Sildebundgarn og Silde- ruser ere bleve tilladte for hele Aaret med Undtagelse af Tiden fra den 31. Juli til 24. September. I Tiden fra 1. December til 31. Marts er det tilladt i Sildevaad at anvende Hove, der paa de yderste 25 Fod ere bundne efter Aalevaadskalveskæl- den. Vaaddene ere da tjenlige til Brislinge- fangst. Der er blevet foreslaet Beskyt- telse for Sildevaadstrætstederne. Det er et almindeligt Ønske hos Fiskerne, at det ikke tillades at anvende Pæleredskaber paa disse Steder, da de derved blive øde- lagte. Der foregaar ualmindelig store og rige Sildefiskerier, som have Krav paa Beskyttelse. Ved Lovene af 1857 og 1867 var der ogsaa tillagt dem en Beskyttelse, som senere er bortfalden, men Klagerne over den nuværende Tilstand ere mange. Det tillades ved Aalevaad at bruge Sløb af Kæde, men ikke af Anker eller Sten, da disse let kunne hage sig fast i Rusen, og Garnene derved let ødelægges. Af Ud- talelser fra Fiskerne fremgaar, at Fiske- riet meget godt kan foregaa ved Sløb af Kæde.

Hvad de laasede Vande angaar, ved man, at Spørgsmaalet i Tidernes Løb har været Genstand for mange Overvejelser. Fiskerne have udtalt sig stærkt imod det, det er en almindelig Klage, at de skulle sejle mange Mile for at komme til at ud- øve deres Gerning. Nu er det saaledes, at Fiskerne boende Vesten for Løgstør ønske samtlige Vande oplukkede, medens derimod Fiskerne fra Hals til Løgstør ønske, at de maatte faa Vandet fra Hals til Løgstør lukket, i alt Fald for en væ- sentlig Del, og dette er sket Fyldest i det Forslag, der her foreligger. I det hele taget ere Bestemmelserne i Limfjords- kapitlet i saa nær Overensstemmelse med de Ønsker, som Fiskerne selv have frem- sat lige over for Kommissionen, som det har været muligt for Kommissionen at gøre det.

Jeg gaar dernæst over til det Kapitel, der omhandler særlige Bestemmelser for Fjorde og Vige, det er det, man kalder Vedtægtskapitlet. Det fremgaar af de Udtalelser, som ere fremsatte her i Tinget under Sagens tidligere Behandlinger og ligeledes af de hertil og til Kommissionen indsendte Andragender, at man har været meget tilfreds med Bestemmelserne i dette